

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

อินเดีย เป็นประเทศยิ่งใหญ่ที่มีอารยธรรมเก่าแก่เจริญรุ่งเรืองย้อนหลังไปเป็นเวลาหลายพันปี ที่สำคัญคือ อารยธรรมอินเดียเป็นรากฐานสำคัญของอารยธรรมในดินแดนเอเชียอาคเนย์ ทั้งในด้านการเมือง การปกครอง ศาสนา วัฒนธรรมนิยมประเพณี ภาษา วรรณคดี และศิลปะแขนงต่าง ๆ อย่างไรก็ตามชาวเอเชียอาคเนย์มิได้รับเอาอารยธรรมอินเดียมาทั้งหมด แต่ได้เลือกสรรอารยธรรมอินเดียที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพอารยธรรมดั้งเดิมของตน โดยมีการผสมผสานดัดแปลงอารยธรรมทั้งสอง ให้เป็นเอกลักษณ์ของอารยธรรมท้องถิ่น ในเอเชียอาคเนย์

นักประวัติศาสตร์ยังไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่า การเผยแพร่อารยธรรมอินเดียสู่ดินแดนเอเชียอาคเนย์เริ่มต้นขึ้นเมื่อใด หลักฐานทางประวัติศาสตร์โบราณคดีที่เก่าแก่ที่สุดระบุว่า ในพุทธศตวรรษที่เจ็ดนราชนันท์เกณฑ์ชนะได้ เข้ามามีอำนาจปกครองอาณาจักรฟูนัน แต่สำหรับประเทศไทยนั้น สันนิษฐานว่าศาสนาพราหมณ์ได้แพร่หลายและมีคนนิยมมาก เมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 9 - 10¹ การขยายอิทธิพลของอารยธรรมอินเดียสู่ดินแดนเอเชียอาคเนย์นั้น เข้ามายังทางบกและทางเรือ ทางบกผ่านมาทางพม่าและกัมพูชา ซึ่งการเดินทางลำบากมาก เพราะต้องผ่านเทือกเขาหิมาลัย ฉะนั้น ทางเรือจึงเป็นเส้นทางที่สะดวกและนิยมมากกว่า

เชื่อกันว่าชาวอินเดียที่มีบทบาทในการเผยแพร่อารยธรรมอินเดียสู่เอเชียอาคเนย์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรก ได้แก่ พวกพ่อค้า นักเดินเรือ ที่เป็นตัวกลางค้าขายสินค้าระหว่างอินเดียกับจีน ขณะที่พวกนักเผยแผ่ศาสนาพุทธกับดินแดนที่อยู่ในเส้นทางค้าดังกล่าว

---

¹ สิริวิวัฒน์ คำวันสา. "ศาสนาพราหมณ์อินเดียในประเทศไทย." รวมบทความอารยธรรมตะวันออก. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526).

สำหรับประเทศไทย ได้มีชาวอินเดียทยอยเข้ามาตั้งรกรากตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่มีปริมาณไม่มากนัก ปรากฏว่าช่วงกลางพุทธศตวรรษที่ 23 ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 24 ได้มีชาวอินเดีย ทั้งฮินดูและมุสลิมทะลักเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยจำนวนมาก ชาวอินเดียเหล่านี้มักจะจับกลุ่มตั้งชุมชนของตนขึ้นตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ถ้าเป็นชาวอินเดียระดับต่ำก็จะกลายเป็นชนชั้นแรงงาน ถ้าเป็นชนระดับปานกลางก็จะยึดอาชีพค้าขาย¹ ชุมชนชาวอินเดียขนาดใหญ่ในประเทศไทย อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ย่านหน้าพระวัด สะพานกั้น และย่านวัดแขก (วันพระศรีอุมาเทวี)

ในจังหวัดเชียงใหม่ เริ่มมีชาวอินเดียเข้ามาตั้งถิ่นฐานตั้งแต่ปลายพุทธศตวรรษที่ 23 ส่วนใหญ่จะเป็นชนชั้นกลาง ชาวอินเดียกลุ่มแรกของเชียงใหม่ เป็นพวกพ่อค้าผ้าและเครื่องเทศ ซึ่งเข้ามาผูกขาดการค้าผ้าและเครื่องเทศในย่านรอบ ๆ ตลาดวโรรส และยังคงมีบทบาทคุณเศรษฐกิจการค้าด้านนี้ตราบจนทุกวันนี้ ในปัจจุบันชุมชนชาวอินเดียในจังหวัดเชียงใหม่ ขยายตัวใหญ่ขึ้น จึงได้มีการก่อตั้งชมรมชาวไทยอินเดียแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ขณะนี้มีสมาชิกประมาณ ๘๕ ครอบครัว มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๘๐๐ คน แบ่งแยกตามอาชีพได้สามกลุ่ม คือกลุ่มพ่อค้าดั้งเดิม กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มนักวิชาการ รวมทั้งพวกรวม

เนื่องจากอารยธรรมอินเดียเป็นพื้นฐานของอารยธรรมไทย และมีชาวอินเดียจำนวนมากน้อย ได้อนพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานจนกลายเป็นประชากรไทย คณะผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าประวัติความเป็นมาของชุมชนชาวไทยอินเดียในจังหวัดเชียงใหม่ ลักษณะความสัมพันธ์ของชุมชนและการปรับตัวผสมกลมกลืนกับคนพื้นเมือง ศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ผลการศึกษาวิจัยเหล่านี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้สนใจจะศึกษา เรื่องนี้ ในประเด็นที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และคาดว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งชาวไทยอินเดียในจังหวัดเชียงใหม่ และคนพื้นเมืองที่รู้จักกันดียิ่งขึ้น อันอาจนำไปสู่การประสานสัมพันธ์ ความเข้าใจ และการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

---

¹ ชาวอินเดียระดับต่ำ หมายถึง คนในวรรณะผู้ทร ชาวอินเดียระดับปานกลาง หมายถึง คนในวรรณะแพศยะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของชุมชนชาวไทยเชื้อสายอินเดียในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มูลเหตุการเข้ามาตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้
2. เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของชุมชน และการปรับตัวของชุมชนชาวไทยเชื้อสายอินเดียให้เข้ากับชุมชนคนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ตั้งเดิม
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และความต้องการของชุมชนชาวไทยเชื้อสายอินเดียกลุ่มนี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา และมูลเหตุในการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชุมชนชาวไทยเชื้อสายอินเดียในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. ทำให้ทราบถึงรูปแบบความสัมพันธ์ และแนวทางในการปรับตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความแตกต่างกัน
3. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และความต้องการของชุมชนชาวไทยเชื้อสายอินเดีย อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในภายภาคหน้า
4. ผลการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในแง่มุมที่ละเอียดลึกซึ้งต่อไป

สมมติฐาน

1. ชาวไทยอินเดียส่วนใหญ่ แม้จะเกิดในแผ่นดินไทย หรืออาศัยในประเทศไทยมานานแล้ว ยังคงยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา ภาษา และค่านิยมดั้งเดิมของบรรพบุรุษอย่างเคร่งครัด ดังนั้น บุคคลกลุ่มนี้จะไม่ถูกดัดแปลงให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย เหมือนคนกลุ่มน้อยอื่น ๆ
2. ชาวไทยอินเดียมักจะจับคู่แต่งงานในหลุมคนเชื้อชาติและศาสนาเดียวกัน ฉะนั้นการผสมผสานเข้ากับคนไทยจึงเป็นไปได้ยาก
3. ชาวไทยอินเดียส่วนใหญ่จะมีความรัก ความผูกพันกับประเทศอินเดีย อันเป็นถิ่นฐานของบรรพบุรุษมากกว่าประเทศไทย อันเป็นที่กำเนิด หรือถิ่นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน บุคคลเหล่านี้จะกลับอินเดียบ่อยครั้ง และนิยมส่งบุตรหลานของตนกลับไปศึกษาที่ประเทศอินเดีย

4. ชาวไทยอินเดียส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าเป็นคนกลุ่มน้อย เข้าสังคมกับคนไทยไม่ได้
5. ชาวไทยอินเดียในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นพวกพ่อค้า นักธุรกิจ ที่มีรายได้สุทธิต่อเดือนค่อนข้างสูง

วิธีการดำเนินการศึกษา

ทำการศึกษาวิจัยสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนชาวไทยเชื้อสายอินเดีย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีประชากรประมาณ 800 คน คณะผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาเป็น 3 วิธีคือ

1. ศึกษาเอกสารและหนังสือซึ่งเป็นข้อมูลชั้นรอง
2. การสัมภาษณ์และการสังเกต
3. การออกแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (แบบสอบถาม 200 ชุด)

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มประชากรเป้าหมายในการทำวิจัย คือ ชาวไทยเชื้อสายอินเดียในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ แยกประชากรเป้าหมายออกเป็น 3 กลุ่ม ตามอาชีพ ดังนี้

1. กลุ่มพ่อค้า
2. กลุ่มนักธุรกิจ
3. กลุ่มอาชีพอื่น ๆ เช่น รับราชการ รับจ้าง แพทย์ เสริมสวย

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ ทำตามเค้าโครงแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 สภาสังคมและวัฒนธรรม
- ก. ศาสนาและภาษา
  - ข. การศึกษาและการแต่งงาน
  - ค. การทำงานหรือกิจกรรมเพื่อท้องถิ่น
  - ง. ความสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่น
  - จ. ความรู้สึกชาตินิยม

- ตอนที่ 2 สภาเศรษฐกิจ
- ก. การประกอบอาชีพ
  - ข. รายได้สำคัญต่อเดือน
  - ค. ปัญหาในการประกอบอาชีพ

การประเมินผลข้อมูลจากแบบสอบถามทำโดยโปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติ โดยให้เครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ ได้แก่ สัดส่วน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 2

ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์

2.1 แนวความคิดของศาสนา ความเชื่อถือ และขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของชาวจีนและมุสลิมในอินเดีย